

ת"ד 20037/10/23 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אבו ליל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 20037-10-23 מדינת ישראל נ' אבו ליל
תיק חיצוני: 336032/2023

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עבדאללה אבו ליל

החלטה

- לפני בקשה לביטול **גזר דין** אשר ניתן כנגד המבקש ביום 18.03.24 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
- כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים שאירעה ביום 31.07.23 בסמוך לשעה 13:26 עת נהג הנאשם ברכב פרטי מ.ר. 2388337 בחדרה, ברחוב המסגר מכיוון דרום לצפון והתקרב לצומת עם רחוב האומן. הנאשם לא ציית לתמרור 302 שהוצב בדרך, בנתיב נסיעתו, לא נתן זכות קדימה לרכב המעורב, חסם את דרכו ושני כלי הרכב התנגשו. כתוצאה מהתאונה נזקק נהג הרכב המעורב לטיפול רפואי וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.
- מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקש זומן לדין באמצעות מסירה "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המוסר (עלי רחיל), מועד המסירה 17.11.2023 בשעה 15:22 בבית הנמען וראה לענין זה **עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)**.
- המבקש נדון בתאריך 18.03.2024 בהיעדר התייצבות ועונשו נגזר שלא בפניו לעונשי פסילה בפועל בת 3 חודשים, פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.
- לטענת המבקש נודע לו דבר הפסילה באקראי, הוא מעולם לא ידע אודות מועד הדיון וגזר הדין לא נמסר לו. הבקשה מתייחסת לשני אישור המסירה הסרוקים לנט המשפט (הן זה המוזכר לעיל והן אישור מסירה מיום 30.03.2024) ונטען כי מעולם לא נמסרו לידי לא הזימון לדין ולא פסק הדין, בניגוד לחזקה העולה מאישור המסירה. המבקש מתאר את מתחם המגורים המשותף לו ולמשפחתו ומשער כי אישור המסירה נמסרו בבית אחיו, לאדם אחר. להוכחת טענתו הדגים המבקש כי שתי החתימות המתיימרות להיות חתימותיו הינן שונות וכי קיים סכסוך משפחתי כך שאין הוא יכול לברר מי מבין בני משפחתו היה זה אשר חתם בשמו.

נטען כי המבקש לא הסמיך מי מבני משפחתו לחתום בשמו על אישורי מסירה ומן הראוי ליתן בידו את ההזדמנות להתגונן כנגד העבירות המיוחסות לו בכתב האישום (הגם שהבקשה מתייחסת לביטול גזר הדין בלבד). המבקש כופר בגרם נזק או פגיעה בגוף ועל כן שלילת רישיונו נעשתה לתקופה העולה על הצורך. נטען כי הותרת עונש הפסילה בפועל על כנו מהווה לכשעצמה עיוות דין.

6. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין. עוד הוטעם, כי המבקש לא תמך טענותיו בבירור מול רשות הדואר וכי טענותיו הינן השערות בלבד ללא תימוכין. נטען כי דווקא העובדה כי המדובר בשני אישורי מסירה שונים אשר מולאו כדין מבססת כשירותם וכן נטען כי רף הענישה שהושת עליו הנו המינימלי המחוייב בחוק.

7. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להדחות.

8. מן ההיבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)** (להלן: "עניין סאלם")).

9. מעיון בשני אישורי המסירה אשר נמסרו לכאורה לנמען הרשום - המבקש עצמו - עולה כי אין החתימות זהות לחלוטין ואולם קיים ביניהן דימיון רב. לביסוס טענה זו ניתן היה בנקל ואף מחוייב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירות השנויות לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה כמו כן ניתן היה ואף מצופה כי הטענה בדבר שוני יסודי בחתימות תיתמך בחוו"ד מומחה בנסיבות בהן החתימות דומות זו לזו.

10. טענות המבקש לענין הסכסוך המשפחתי והשערותו כי אחר חתם בשמו אינן נתמכות באסמכתאות לביסוס הנטען בהן; אף לא הוגשה כל תלונה בגין זיוף במשטרה, אקט המתחייב במקרה זה. אדרבא - אני רואה חיזוק למסירה כדין בעובדה כי מדובר בשני פקידי דואר אשר ביצעו מסירות בבית הנמען במועדים שונים ולא באותו הפקיד.

11. יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה נעדרת הבקשה תימוכין כנדרש. טענת חפות לכשעצמה

אינה מבססת, כידוע, חשש מעיוות דין.

12. זאת ועוד; סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין (30.03.24) אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**". בקשה זו הוגשה ביום 09.05.2024, בחלוף למעלה מהתקופה הנקובה בחוק ובהעדר הסכמת תובע. אף טעם דיוני זה שומט את הקרקע תחת ההצדקה לביטול פסק הדין.

13. יצוין כי מידת העונש שהוטל על המבקש הינה מידתית ואף מקלה, שכן הושת עליו העונש המינימלי הקבוע לצד העבירה בה הורשע.

14. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. עיכוב הביצוע - בטל. המועד לתשלום הקנס מוארך בזה עד יום 17.09.24.

ניתנה היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, בהעדר הצדדים.